

koordinaciinogo-centru-pidtrimki-poterpilix-i-svidkiv-za-2024-rik (дата звернення 30.04.2026).

5. Поліція відкрила майже 200 тис. справ воєнних злочинів: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/4091002-policia-vidkrila-majze-200-tisac-sprav-sodo-voennih-zlociniv-rosijskih-vijskovih.html> (дата звернення 30.04.2026).

6. Положення про Координаційний центр підтримки потерпілих і свідків Офісу Генерального прокурора. *Офіційний сайт Генеральної прокуратури України*. https://old.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=270982 (дата звернення 29.04.2026).

7. Про організацію діяльності органів прокуратури з питань підтримки потерпілих і свідків. Офіційний сайт Верховної Ради України: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0263905-24#Text> (дата звернення 30.04.2026).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-613-6-72>

ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПЕРЕВИЩЕННЯ ВІЙСЬКОВОЮ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ ВЛАДИ ЧИ СЛУЖБОВИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ

Мельниченко Владислав Сергійович

*уповноважена особа з питань запобігання та виявлення корупції
у військовій частині А5273
м. Харків, Україна*

Практика кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері проходження військової служби свідчить про існування проблем правозастосування й неоднаковість кримінально-правових і процесуальних рішень. Ці проблеми слід пояснити відсутністю постанов Пленуму Верховного Суду України про практику застосування норм, що регулюють відповідальність за військові кримінальні правопорушення, а також через бланкетність диспозицій. У зв'язку з наведеним є потреба в опрацюванні питань кримінальної відповідальності за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ст. 426-1 Кримінального кодексу України «Перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень».

Юридичний аналіз складу будь-якого кримінального правопорушення слід починати з об'єкта. Отже, об'єктом кримінального правопорушення є те, що охороняється законом, чому в результаті вчинення кримінального правопорушення завдається шкода.

В науці кримінального права існує стала класифікація поділу об'єктів кримінального правопорушення за ступенем спільності охоронюваних законом про кримінальну відповідальність суспільних відносин на загальний, родовий і безпосередній, а за основним спрямуванням злочинного посягання – на основний (головний) безпосередній об'єкт кримінального правопорушення, додатковий необхідний (обов'язковий) безпосередній об'єкт кримінального правопорушення та додатковий факультативний (необов'язковий) безпосередній об'єкт кримінального правопорушення [1, с. 15].

Родовим об'єктом виступають суспільні відносини, що регулюють встановлений законом порядок здійснення військовими командирами своїх функцій та повноважень. Основним безпосереднім об'єктом є порядок виконання військовими службовими особами своїх повноважень із забезпечення військового правопорядку у різних сферах. Так, відповідно до ст. 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» військовою службою є державна служба особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України, іноземців та осіб без громадянства, пов'язаних з обороною України, її незалежності та територіальної цілісності [2].

З об'єктивної сторони кримінальне правопорушення, передбачене ст. 426-1 Кримінального кодексу України, може вчинятися у таких формах: 1) перевищення влади чи службових повноважень; 2) застосування нестатутних заходів впливу щодо підлеглого; 3) вчинення діянь передбачених частинами 1 і 3 ст. 426-1 Кримінального кодексу України із застосуванням зброї.

Застосування нестатутних заходів впливу щодо підлеглого можуть виражатися у застосуванні стягнень з метою принизити гідність підлеглого, зокрема, це може бути накладенням заходів дисциплінарного впливу, які належать до компетенції вищого командира, або притягнення до дисциплінарної відповідальності за дії, які не є дисциплінарним проступком, застосування насилля тощо. Це умисні дії, які виходять за межі компетенції військової службової особи і полягають у здійсненні впливу на підлеглого всупереч вимогам, установленим у статутах Збройних Сил України [3]. Під застосуванням зброї розуміється використання її для ураження живої цілі або погроза застосувати її.

Щодо застосування насильства слід навести приклад вироку Новоайдарського районного суду Луганської області від 14.11.2018 року у справі №419/1135/17. Згідно вироку молодший сержант ОСОБА 1, наніс ОСОБА 2 не менше трьох ударів в голову, спричинивши тілесні ушкодження, які належать до тілесних ушкоджень, а також фізичного болю, моральних страждань та принижень перед іншими військовослужбовцями [4].

Кримінальне правопорушення, передбачене статтею 426-1 Кримінального кодексу України належить до кримінальних правопорушень з матеріальним складом і визнається закінченим при заподіянні наслідків у вигляді істотної шкоди. У ст. 426-1 Кримінального кодексу України не розкривається поняття істотної шкоди. Поняття істотної шкоди розкривається у ч.2 примітки до статті 425 Кримінального кодексу України, але воно стосується лише ст. ст. 425 та 426 Кримінального кодексу України. Однак виникає питання, чи стосується це визначення статті 426-1 Кримінального кодексу України. Якщо не стосується, то питання визначення істотної шкоди за ст. 426-1 Кримінального кодексу України залишається відкритим і в такому випадку суд та правоохоронні органи мають встановлювати чи є шкода істотною.

Суб'єктом цього кримінального правопорушення можуть бути військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування. Військовим начальником є особа, яка за характером своєї служби має підлеглих і наділена правом віддавати їм накази, обов'язкові до виконання [1, с. 10].

Із суб'єктивної сторони перевищення влади та службових повноважень характеризується умисною формою вини, і вчиняється лише у формі прямого або непрямого умислу. З'ясування мотивів і мети перевищення влади чи службових повноважень є необхідним для правильного призначення покарання, дотримання принципу індивідуалізації кримінальної відповідальності та покарання.

Підбиваючи висновки, слід зазначити, що для притягнення до кримінальної відповідальності за перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень необхідно встановити всі фактичні обставини, з урахуванням того, наскільки вчинюване кримінальне правопорушення було очевидним для службової особи і чи усвідомлювала вона протиправність своєї поведінки. Перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень є кримінальним правопорушенням за наявності усіх необхідних ознак.

При цьому слід встановити, що військова службова особа використовувала свої службові повноваження, оскільки, не може бути кваліфікованим за ст. 426-1 Кримінального кодексу України, якщо військова службова особа не перебувала при виконанні влади чи службових повноважень.

Література:

1. Азаров Д. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. 2-ге вид. Київ : Юрінком-Інтер, 2018. 1104 с.
2. Про військовий обов'язок і військову службу. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2232-12#Text> (дата звернення: 24.04.2026).
3. Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/551-14#Text> (дата звернення: 24.04.2026).
4. Єдиний державний реєстр судових рішень. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/77931760> (дата звернення: 24.04.2026).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-613-6-73>

АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ПРАВООХОРОНЦЯМИ

Параниця Сергій Павлович

*кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри правоохоронної діяльності
Державний податковий університет
м. Ірпінь, Україна*

На сьогодні перед поліцейськими стоїть завдання не лише гарантувати правопорядок, але й надавати населенню послуги у сфері забезпечення публічної безпеки, охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, а також допомогу особам, які за цілої низки обставин її потребують.

У статті 3 Основного Закону України зазначено: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1].

При забезпеченні громадської безпеки, застосування вогнепальної зброї правоохоронними органами є важливим інструментом реагування